

Grønsehandelen er stabilt høy, og milliardene har rullet inn i svenske lommer. Nordmenn kjøper en av to flasker brennevin utenfor Vinmonopolet, og mer enn en av tre flasker vin. Det kan ikke være greit for helsemyndighetene å forsvare et monopol for salg av vin og brennevin, når så mange velger noe annet. Provenyeffekten av å sette ned avgiftene har vi sett før; regjeringen Bondevik gjorde det. Grønsehandelen sank og folk handlet på polet. Det bør være normen!

Ingunn Jordheim
generalsekretær, Vin- og brennevinleverandørenes forening

Ikke skad meg!

Kjære bilist og medtrafikanter:

Ikke skad meg fordi jeg har valgt sykkel som transportmiddel. Jeg skal også et sted på en effektiv og trygg måte.

Ikke skad meg fordi jeg sykler på veien hvor jeg har lov til å være. Når du krysser gang og sykkelsti uten å se seg til høyre og venstre gir du meg ikke noe valg. På veien er jeg mer synlig og blir som oftest respektert som hvilken som helst annen trafikanter. Jeg kunne skrevet litt om forskjellene på gangsti, gang og sykkelsti, sykkelfelt og fortau, men jeg forventer at du med førerkort kan dette fra før av.

Ikke skad meg når jeg er ute og trener. Jeg sparer samfunnet for store utgifter når jeg vedlikeholder helsen. Kjører du meg ned gjør du meg og deg selv til en unødvendig ekstrakostnad.

Ikke skad meg og mine medsyklister når vi er to og to i bredden. Vi gjør det for vår egen og andres sikkerhet. Med to i bredden tvinger vi deg til å ta en sikker forbi kjøring via motgående kjørebane.

Ikke skad meg fordi jeg sykler i «kondomdress». «Kondomdress» bruker jeg fordi det er praktisk, ikke fordi jeg har et ønske om å kvalifisere meg til Tour de France eller fordi det er spesielt sexy.

Ikke skad meg fordi du tror at din tid er verdt mer enn andre sin.

Ikke skad meg for jeg ønsker også å komme trygt hjem til familie og venner.

Ikke skad meg for jeg er et menneske, akkurat som deg.
Andreas Ramstad

Vi trenger omstridte synspunkter og kontroversiell kunst i et demokratisk samfunn, skriver Yngve Slettholm. FOTO: MORTEN TRAAVIK

Nord-Korea. Kulturrådet bevilger midler ut fra kunst- og kulturfaglig skjønn, ikke basert på politisk overbevisning.

Kunsten er fri

Debatt

Yngve Slettholm
rådsleder, Kulturrådet

Aftenposten 16. september setter kronikkforfatter Bård Larsen spørsmålsteget ved at Kulturrådet finansierer kunstprosjekter der Morten Traavik samarbeider med nordkoreanske ungdom, kunstnere og kulturmyndigheter. Utgangspunktet for kronikken er et kunstprosjekt som hadde premiere på Bastardfestivalen i Trondheim forrige uke, der åtte musikk-skoleelever fra Nord-Korea samarbeidet med elever fra Steinerskolen om å skape forestillingen *Work in progress*.

Nødvendige ytringer

Morten Traavik er en betydelig kunstner, som anvender kunstneriske virkemidler og iscenesettelse for å gripe inn i og kommentere politiske sammenhenger i et globalt perspektiv. Traaviks kunstprosjekter utspiller seg på flere nivåer og i flere medier samtidig, og er et godt eksempel på risikoviljen som preger flere

Fakta

Kunst og støtte

- Kunstneren Morten Traavik har tidligere fått over to millioner kroner til Nord-Korea-prosjekter fra Kulturrådet. I sommer fikk han en million til.
- I en kronikk mandag kritiserer Civita-historiker Bård Larsen tildelingen. «Spørsmålet man bør stille, er om ikke nordkoreanske myndigheter bør ta seg av denne finansieringen», skriver Larsen.
- Traavik mener Larsen forsterker frontene mellom Nord-Korea og resten av verden.

av tildelingene som Kulturrådet gir. De er også et godt eksempel på en type ytring som vekker kritiske stemmer og motsvar, men som det samtidig er viktig å poengtere nødvendigheten av.

Ytringsfrihet er et viktig prinsipp i vårt demokrati, og noen kunstnere jobber på en måte som evner å reise kontroversielle og etiske spørsmål gjennom kunsten. Et typisk kjennetegn ved slike kunstprosjekter er at de fremstår tvetydige og vek-

ker på den måten motstridende reaksjoner hos publikum og i offentligheten generelt. Særlig kunstuttrykk som tilsynelatende har en kontroversiell politisk og etisk dimensjon fordi de forholder seg til betente og uavklarte spørsmål og situasjoner i vår samtid, har denne egenskapen.

Rom for uenighet

En åpen ytringskultur gir rom for debatt og uenighetsfellesskap. Bård Larsen redegjør for sin oppfatning av Traaviks overordnede kunstneriske prosjekt i sin kronikk og tilskriver det et bestemt politisk meningsinnhold. Dette må forstås som Larsens tolkning. Andre har gitt uttrykk for andre oppfatninger i møte med Traaviks kunst. For eksempel kaller kritikeren i Adresseavisen Ole Jacob Hoel *Work in progress* for tankevekkende, og i scenekunst.no skriver kritikeren Amund Grimstad at det ikke er ofte at et kunstnerisk prosjekt river og sliter i ham i den grad som *Work in progress* gjør.

Vi trenger omstridte synspunkter og kontroversiell kunst i et demokratisk samfunn. Kulturrådet anerkjenner kunstnerens ytringsfrihet og bevilger midler ut fra kunst- og kulturfaglig skjønn, ikke basert på politisk overbevisning.

Universitetene må bidra mer til innovasjon

Debatt

Arvid Hallén
administrerende direktør, Norges forskningsråd
Anne Kjersti Fahlvik
divisjonsdirektør, Forskningsrådet

Universitetet i Oslo hevder i Aftenposten 9. september at kapitaltørke hindrer innovasjon i oppstartsbedrifter. Engasjementet for innovasjon er svært positivt, men vi tror det er nødvendig å utvide perspektivet.

Norske universiteter scorer lavt på næringslivsfinansiering. Å «tappe fra reservoaret av ideer og innovasjonslyst» i akademia ved å tilføre kapital, som Universitetet i Oslo foreslår, er en vei å gå. Men forskningen viser at flere betingelser må oppfylles for at innovasjon skal finne sted, og her må universitetene ta en mer aktiv rolle.

Innovasjoner skapes gjennom dynamisk samspill mellom aktører som utfyller hverandre. Petroleumsnæringen er et godt eksempel i så måte. Sterke forskningsmiljø samarbeider med kunder, leverandører, finansmiljøer og offentlige institusjoner. Det generelle bildet er

dessverre ikke like positivt. Forsknings-systemet vårt er sterkt, men har svake koblinger til et næringsliv som selv forsker lite. Dette går frem av flere innovasjonsindekser der Norge scorer lavt.

I Forskningsrådet får vi i år mer enn 2000 søknader til Skattefunn-ordningen. Dette viser at norske bedrifter både har evne og vilje til å utnytte forskningsresultater. Mange av dem ville hatt stor nytte av et tettere samarbeid med våre beste utdannings- og forskningsinstitusjoner. Vi er heller ikke i tvil om at institusjonene selv har mye å tjene et slikt samarbeid.

Søk og les i Aftenpostens avis-utgaver fra 1860 og frem til i dag.

Gå til ap.no/arkiv

Aftenposten